אותיות לַנשמה

מבחר פסוקי שיר מן הזמר הישראלי
לקריאת אותיות נשמה

אותיות לַנשמה

מבחר פסוקי שיר מן הזמר הישראלי
לקריאת אותיות נשמה

סתיו תשפ"ד, נובמבר 2023

הקדמה

ימים קשים עוברים עלינו, כיחידים, כקהילה וכעם. הלוויות, אזכרות, טקסי פרידה קורעי לב. מה אומרים ברגעים אלה, כיצד נותנים מבע למה שאין לו ביטוי?

בטקסי אזכרה (שלושים, שנה) נהוג במסורת היהודית להזכיר את שם הנפטר/ת באמצעות קריאת פסוקי פרק תהלים קי"ט (שבנוי בהתאם לאותיות הא'-ב'), הפותחים באותיות השם הפרטי של הנפטר/ת. לאחר אמירת הפסוקים לציון אותיות השם, מוסיפים פסוקים כנגד ארבע אותיות המילה "נשמה". עבור רבים-רבים בציבור הישראלי נוהג זה אינו מבטא את זהותם ואת תחושותיהם, במצבים קשים אלה של פרידה מאדם אהוב.

אנו מבקשים להגיש בפניכם אפשרות נוספת.

מתוך הזמר הישראלי לדורותיו אספנו כאן מספר רב של פסוקי שיר, מסודרים לפי א'-ב', שיהוו מאגר לבחירת פסוקים לשם הנפטר/ת - כאלה שיהלמו את זהותם, את חלומותיהם ואהבותיהם, את חייהם כפי שהיו. ולא פחות חשוב - פסוקים אלה יכולים לתת מבע אישי וקרוב לעולמם של המתכנסים לפרידה העצובה: ליחיד, למשפחה, לקהילה הסובבת, להוויה הישראלית הרחבה.

יתרה מזו, בבחירת פסוקים מתוך הזמר הישראלי מהדהד מיד בתוכנו גם הלחן שעומד מאחוריהם, הצליל, זיכרון הקול של זמר או זמרת אהובים. גם כשאין משמיעים את הצלילים הם מפעמים בנו, נוגעים עמוק בלב, "מעירים זכרונות, מעוררים ערגונות", כמו שכתב מאיר אריאל.

הזמר הישראלי הוא אחד ההישגים הגדולים ביותר של התרבות העברית המתחדשת בארץ, מאז ראשית הציונות ועד ימינו. זהו אוצר בלתי נדלה של טקסטים, שנוצרו מתוך החיים "כאן על פני האדמה" הזו. הם נותנים ביטוי עשיר למורכבות הוויה הישראלית, לרגעי שגב ושפל, תפארת ויגון, צחוק ובכי, למצבי יום-יום ולנקודות שיא.

לא עשינו אבחנה בין "גבוה" ו"נמוך", שפה מליצית ושפת יום-יום, ישן וחדש. לאה גולדברג ולאה נאור, תרצה אתר ויוסי גיספן, ח"נ ביאליק ואהוד מנור, מאיר אריאל ומרים ילן-שטקליס, יוני רועה ויהודה עמיחי, רחל שפירא ורחל בלובשטיין, אביב גפן ויהונתן גפן, ועוד רבים - כולם כולם נותנים ביטוי לרחשי ליבנו העמוקים ביותר, בשפתם הייחודית ובמילותיהם החד-פעמיות. עושר הביטוי העצום המתגלם בזמר הישראלי יאפשר, כך אנו מקווים, לכל אחת ואחד מאיתנו למצוא בו את עצמנו.

מעשה זה של ליקוט ובירירה מניח עוד חוליה בשרשרת המסירה היהודית האינסופית, מאז ימי התנ"ך ועד עצם הרגע הזה. בכך אנו מצטרפים להרחבת גבולותיה של התרבות היהודית, ולהתכתה אל תוך הישראליות שלנו.

אנו תקווה שאוסף זה יהיה לך לעזר. מי יתן כי ימים קשים אלה, שכולנו חווים כעת, יובילו אותנו לדרך חדשה של תיקון, תקווה והתחדשות.

ד"ר מוטי זעירא
המדרשה באורנים והתנועה הקיבוצית

אֵינֶנִּי בּוֹכֶה אַף פַּעַם; אֵינֶנִּי תִּינוֹק בַּכְיָן, אַךְ לָמָּה, אִמָּא, לָמָּה, זוֹלְגוֹת הַדְּמָעוֹת בְּעַצְמָן? (מרים ילן-שטקליס, דני גיבור)

אֲבוֹי לִבִּי לִבִּי לִבִּי, הוֹ כֶּתֶם דָּם שׁוֹתֵת, בַּאֲשֶׁר רַב הַחוֹבֵל שֶׁלִּי צוֹנֵחַ קַר וַמֵּת (נעמי שמר, רב חובל)

אָדָם בּוֹנֶה בֵּיתוֹ בְּדָם וַיֶּגַע מִלֵּילוֹ וְיוֹמוֹ. וּבְסוּפָהּ עַוָּה, מַמָּשׁ בֶּן רֵגַע, הוּא חָרֵב, כֵּן, חָרֵב עוֹלָמוֹ (שמרית אור, גלגל ענק)

אֵלִי, אֵלִי, שֶׁלֹּא יִגָּמֵר לְעוֹלָם, הַחוֹל וְהַיָּם, רִשְׁרוּשׁ שֶׁל הַמַּיִם, בְּרַק הַשָּׁמַיִם, תְּפִלַּת הָאָדָם (חנה סנש, הליכה לקיסריה)

אֲחַכֶּה לְךָ עַד יִכְבּוּ חַיַּי, כְּחַכּוֹת רָחֵל לְדוֹדָהּ (רחל, זמר נוגה)

אֶרֶץ שֶׁיּוֹשְׁבֶיהָ הִיא אוֹכֶלֶת, וְזֶבֶת חָלָב וּדְבַשׁ וּתְכֵלֶת, לְפָעָמִים גַּם הִיא עַצְמָהּ גּוֹזֶלֶת אֶת כִּבְשַׁת הָרָשׁ (נתן יונתן, שיר ארץ)

אֶת פְּרִי גַּנֵּךְ אַתְּ תְּבַקְּשִׁי, מִי לָךְ יֹאמַר וּמִי לָךְ יָשִׁיב. מַר כְּאֵבֵךְ רוֹדְפִים הַיָּמִים, נוֹתֶרֶת לְבַדֵּךְ רוֹצָה לְהַאֲמִין, שֶׁהִנֵּה קְרֵבָה אוֹתָהּ הַשָּׁעָה, שֶׁבָּהּ הִבְטִיחַ לָשׁוּב בַּחֲזָרָה (יוני רועה, פרי גנך)

אָבִי, פִּתְאֹם, מִכָּל הַחֲדָרִים, יָצָא לְמֶרְחַקָּיו הַמּוּזָרִים (יהודה עמיחי, מות אבי)

אֲנִי הוֹלֵךְ לִבְכּוֹת לְךָ, תִּהְיֶה חָזָק לְמַעְלָה (אביב גפן, לבכות לך)

אַל תִּבְכֶּה, אֲנִי בּוֹכָה בִּשְׁבִילְךָ. אַל תִּפְנֶה, אֲנִי אֶצְעַד בִּשְׁבִילְךָ עַד כְּלוֹת רַגְלַי בְּחוֹלְיֵי, עַד אֶפֹּל וְגוּפִי שָׁבוּר, לְמַרְגְּלוֹת הַנָּהָר הֶעָכוּר (ברוך פרידלנד, מקץ אל החלום)

אַחֲרֵי מוֹתִי סִפְּדוּ כָּכָה לִי: "הָיָה אִישׁ - וּרְאוּ: אֵינֶנּוּ עוֹד; קֹדֶם זְמַנּוֹ מֵת הָאִישׁ הַזֶּה, וְשִׂירַת חַיָּיו בְּאֶמְצַע נִפְסָקָה (ח"נ ביאליק, אחרי מותי)

אָדָם בְּתוֹךְ עַצְמוֹ הוּא גָּר, בְּתוֹךְ עַצְמוֹ הוּא גָּר. לִפְעָמִים עָצוּב אוֹ מַר הוּא, לִפְעָמִים הוּא שָׂר. לִפְעָמִים פּוֹתֵחַ דֶּלֶת לְקַבֵּל מַכָּר, אֲבָל, אֲבָל לָרוֹב, אָדָם בְּתוֹךְ עַצְמוֹ נִסְגָּר. (שלום חנוך, אדם בתוך עצמו)

אֲהוּבָתִי הַיְחִידָה, הֵיא לֹא רוֹאָה, הֵיא לֹא תֵּדַע, עַד כַּמָּה אֲהַבְתִּי תָּמִיד אוֹתָהּ. אֶת צְלִיל קוֹלָהּ, וְצַל יָדָהּ. אֲהוּבָתִי הַיְחִידָה, עַד כַּמָּה רָצִיתִי לִהְיוֹת אִתָּהּ (עלי מוהר, אהובתי היחידה)

אָהוּב לִבִּי הֲלֹא נִמְצָא, מָתַי תִּרְאֶה, מָתַי תֵּדַע? אֲנִי פֹּה לְיָדְךָ, אֲנִי שֶׁלְּךָ, אֲנִי מוּלְךָ. מָתַי תֵּדַע? מָתַי כְּבָר תִּרְאֵנִי? אָהוּב לִבִּי הֲלֹא נִמְצָא, מָתַי תִּרְאֶה, מָתַי תֵּדַע? מָתַי כְּבָר תַּבִּיט בִּי? אָהוּב לִבִּי... (עלי מוהר, אהובתי היחידה)

אוֹמְרִים יֶשְׁנָה אֶרֶץ, אֶרֶץ רְוָוֹת שֶׁמֶשׁ. אַיֵּה אוֹתָהּ אֶרֶץ, אֵיפֹה אוֹתָהּ שֶׁמֶשׁ (שאול טשרניחובסקי, אומרים ישנה ארץ)

אַתְּ יוֹדַעַת שֶׁאֲנִי זֶה גַּם אַתְּ, זֶה גַּם שְׁנֵינוּ. זֶה בֵּינֵךְ וְזֶה בֵּינִי, כָּל הַשְּׁאָר לֹא חָשׁוּב (אהוד מנור, אח מילת מפתח)

אֵיךְ זֶה שֶׁכּוֹכָב אֶחָד לְבַד מֵעָז. אֵיךְ הוּא מֵעָז, לְמַעַן הַשֵּׁם
(נתן זך, איך זה שכוכב)

אָל הָרוּחַ, אֶל הַמַּיִם, אֶל הָאֵשׁ. כְּמוֹ תַּפּוּחַ שֶׁרְחֵק מִן הָעֵץ.
אֶל הַדֶּרֶךְ, עַד אֵלַיִךְ, עַד לָאֹפֶק. כְּבַת דְּמוּתְךְ שֶׁהֵאִיצָה בִּי
כְּדֹפֶק. אַל תִּפְנֶה, אַל תִּבְכֶּה, אַל תִּכְבֶּה (ברוך פרידלנד, מקיץ
אל החלום)

אֵין לִי בָּיִת בַּחֲדָרַי, בְּמִטָּתִי, וְאֵין לִי מָנוֹחָה. אִלּוּ יָכֹלְתִּי
הָיִיתִי בּוֹכָה עוֹד דִּמְעָה מְלוּחָה (אהוד מנור, אילו יכולתי)

אֵין לִי אֶרֶץ אַחֶרֶת, גַּם אִם אַדָּמָתִי בּוֹעֶרֶת. רַק מִלָּה בְּעִבְרִית
חוֹדֶרֶת אֶל עוֹרְקַי, אֶל נִשְׁמָתִי. בְּגוּף כּוֹאֵב, בְּלֵב רָעֵב, כָּאן
הוּא בֵּיתִי (אהוד מנור, אין לי ארץ אחרת)

אֵינְךָ יְכוֹלָה כָּכָה סְתָם לָלֶכֶת, אֵינְךָ יְכוֹלָה לַעֲזֹב אוֹתִי (יורם
טהרלב, אינך יכולה)

אָנוּ נִפְגָּשׁ בְּסוֹף דְּרָכִים וּשְׁאֵלוֹת, נִפְגָּשׁ בְּתֹם יָמִים רַבִּים,
בְּתֹם הַרְבֵּה לֵילוֹת (אהוד מנור, מישהו)

אֱלֹהִים מְרַחֵם עַל יַלְדֵי הַגַּן, פָּחוֹת מִזֶּה עַל יַלְדֵי בֵּית הַסֵּפֶר.
וְעַל הַגְּדוֹלִים לֹא יְרַחֵם עוֹד, יַשְׁאִירֵם לְבַדָּם (יהודה עמיחי,
אלוהים מרחם על ילדי הגן)

אִם נֵדַע לֶאֱהוֹב הָעוֹלָם אָז יִשְׁקֹט, וְאָבוֹת עַל בָּנִים לֹא
יוֹסִיפוּ לִבְכּוֹת (יעקב שבתאי, אם נדע לאהוב)

אִם תֵּלֵךְ עַכְשָׁו, הַכֹּל עוֹד יִשָּׁאֵר לִי, קֶצֶף חַרְצִיּוֹת, שַׁלְהָבִיּוֹת זָהָב. אִם תֵּלֵךְ עַכְשָׁו, קוֹלְךָ מִקְצֵה הַגֶּשֶׁר, יְצַלְצֵל אֵלַי כּוֹאֵב וּמְאֻהָב (נתן יונתן, במקום פרידה)

אָנָּא, אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה (מן הסידור)

אֲנִי גִּיטָרָה, הָיִיתִי פַּעַם עֵץ אוּלַי. וּבְתֹּבֶת הַתְּהוּדָה אֲנִי זוֹכֵר אֶת כָּל מִי שֶׁנִּגֵּן עָלַי, וַאֲנִי אוֹמֵר תּוֹדָה (נעמי שמר, אני גיטרה)

אֲנִי נוֹשֵׂא עִמִּי אֶת צַעַר הַשְּׁתִיקָה (יעקב אורלנד, אני נושא עמי)

אֲנִי הוּא אָדָם מְחֻפָּשׂ לְחַיָּל, כָּפוּת בִּכְתֹנֶת מְשֻׁגָּעִים - אָז בְּכִי לִי יָלְדָה עַל רִגְעֵי הַבְּדִידוּת, עַל הַצַּפִּיּוֹת וְעַל הַשָּׁנִים, וּבְכִי עַל שְׁנֵי לְבָבוֹת אוֹהֲבִים וּרְחוֹקִים (נמרוד גאון, אני שומע שוב)

אַל תַּהֲפֹךְ לְאִישׁ הֶעָצוּב מֵהַשִּׁיר, תֵּן לִי סִבָּה לְהַאֲמִין שֶׁהָעֶצֶב יֵשׁ לוֹ סוֹף (רונה קינן, אתה מתעורר)

אִם עוֹד הַחֹשֶׁךְ רַב וְאֵין כּוֹכָב לִי, וְאִם הַיָּם גּוֹעֵשׁ, עַל תֹּרֶן סְפִינָתִי הַדְלִיקִי, אִמָּא, שׁוֹשַׁנָּה שֶׁל אֵשׁ (רפאל אליעז, זמר אהבה לים)

אֵלּוּ הֵם יָמַי, וְאֵלּוּ הֵם יָמֶיךָ. אֵלֶּה תְּפִלּוֹתַי, וְאֵלֶּה תְּפִלּוֹתֶיךָ. כָּאן מוּל שְׁתֵּי עֵינַי עוֹבְרִים חַיֶּיךָ וְחַיַּי (דודו ברק, חייך וחיי)

אַתָּה לִי אֶרֶץ אֲבוּדָה לָנֶצַח, אַךְ שׁוֹרַשֶּׁיךָ כְּבָר בְּתוֹךְ תּוֹכִי (יורם טהרלב, אתה לי ארץ)

אֵילָן בְּצַד הַדֶּרֶךְ אַט יַשְׁחִיר, יַשְׁחִיר. אֵילָן בְּצַד הַדֶּרֶךְ אַט יַשְׁחִיר מְאֹד. כָּבוּ הַפַּנָּסִים בְּכָל הָעִיר, הָעִיר. כָּבוּ הַפַּנָּסִים בְּכָל הָעִיר הַזֹּאת (נעמי שמר, זמר נודד)

אָדָם הוֹלֵךְ בְּעִיר וְהִיא שֶׁלּוֹ וְהִיא זָרָה לוֹ. וְהוּא שׁוֹתֵק וְהָעוֹלָם כֻּלּוֹ שׁוֹתֵק (לאה נאור, חיוכים)

אֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה – וְיוֹנָה עִם נַעַר עֲדַיִן מִתְדַּפְּקִים עַל דֶּלֶת הַשָּׁעַר (ח"נ ביאליק, מאחורי השער)

אֶת כָּל הַכּוֹכָבִים טָמַן, אֶת הַסַּהַר עָטַף בְּשָׁחוֹר. מִצָּפוֹן וְעַד תֵּימָן אֵין קֶרֶן אוֹר (לאה גולדברג, מזמור לילה)

אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר, בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ. מָשׁוּל כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר, כְּחָצִיר יָבֵשׁ וּכְצִיץ נוֹבֵל, כְּצֵל עוֹבֵר וּכְעָנָן כָּלָה, וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ, וְכַחֲלוֹם יָעוּף (מתוך הפיוט ונתנה תוקף)

אוּלַי עוֹד קֵיץ נִמְחֶה אֶת הַדְּמָעָה. וְאִם תַּגִּיעַ הַשָּׁעָה, וּנְבַקֵּשׁ - אוּלַי עוֹד קַיִץ נִפָּגֵשׁ (שמרית אור, אולי עוד קיץ)

אָסוּר לִקְטֹף אֶת פִּרְחֵי הַגַּן, אָסוּר לִקְטֹף אֶת פִּרְחֵי הַגַּן! (יהונתן גפן, מקום לדאגה)

אָחוֹ יָרַח בְּיָדוֹ, וְשִׂים בְּתוֹךְ יָדִי, הָאֵר עֵינֵינוּ מִמְּרוֹמִים עַכְשָׁו (אהוד מנור, קשר הירח)

אֵין דָּבָר, אֵין דָּבָר, שָׁלֵם יוֹתֵר מִלֵּב שָׁבוּר וְזוֹעֵק יוֹתֵר מִן הַדְּמָמָה (נעמי שמר, אין דבר)

אֲחַכֶּה לְךָ, אֲחַכֶּה לְךָ בְּסוֹף הַדֶּרֶךְ. קַח אֶת הַדְּמָעָה, אֶת הַכְּאֵב (דודו ברק, אחכה לך)

אֲדַמֶּה שֶׁלֹּא עָזַבְתָּ, קָרָא לִי עוֹד וְעוֹד וָעוֹד. מִי בּוֹכֶה שָׁם, הוֹ עֲנָנִי, אֵי פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת? (חדוה הרכבי, סוס מעץ)

אַךְ לְעֵת עֶרֶב, עִם רוּחַ עֶרֶב, עָלֶה נוֹשֵׁר לוֹ עַל גַּג בֵּיתִי. אֲנִי יוֹדֵעַ, אֲנִי שׁוֹמֵעַ, מִישֶׁהוּ הוֹלֵךְ תָּמִיד אִתִּי (רמי קידר, מישהו הולך תמיד איתי)

אוּלַי אַחֲרֵי הַכֹּל תַּגִּיעַ לַשָּׁמַיִם, אוּלַי אַחֲרֵי הַכֹּל תִּשְׂמַח מֵהַחַיִּים. תֹּאמַר תּוֹדָה וְתַהֲפֹךְ פִּתְאוֹם לְמַיִם וְתִצְטָרֵף לַיָּם הָרַחֲמִים. (קובי אפללו, ים הרחמים)

אִם תֵּלֵךְ מִי יְחַבֵּק אוֹתִי כָּכָה? מִי יִשְׁמַע אוֹתִי בְּסוֹף הַיּוֹם? מִי יְנַחֵם וְיַרְגִּיעַ? רַק אַתָּה יוֹדֵעַ (עידן רייכל, אם תלך)

בְּדַרְכִי הוֹלְכִים אִתִּי נוֹפִים וְנִגּוּנִים, וּפָנִים, פָּנִים. אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֲלַי (שלום חנוך, שיר ללא שם)

בְּנִי גָּדוֹל וְשַׁתְקָן, וַאֲנִי פֹּה כְּתֹנֶת שֶׁל חַג לוֹ תּוֹפֶרֶת. הוּא הוֹלֵךְ בַּשָּׁדוֹת. הוּא יַגִּיעַ עַד כָּאן. הוּא נוֹשֵׂא בְּלִבּוֹ כַּדּוּר עוֹפֶרֶת (נתן אלתרמן, האם השלישית)

בְּחַלּוֹנִי קָמְלוּ כְּבָר שׁוֹשַׁנֵּי הַנִּחָם, בְּחַלּוֹנִי נִסְתַּם חֲזוֹן הַמֶּרְחָבִים (יעקב אורלנד, אני נושא עמי)

בְּאַהֲבָתֵנוּ גּוּף הָפַךְ מָקוֹם, וּבְזִכְרוֹנֵנוּ לֹא תָּעֹז לִנְשֹׁם. מָה שֶּׁלֹּא עָשִׂינוּ, לַיְלָה מִתְאַדֶּה, מָה שֶּׁלֹּא הָיִינוּ הוּא עַכְשָׁו שָׁדֶה (יהודה עמיחי, באהבתנו)

בַּחֲשֵׁכָה אֲנִי נִצָּב מוּל כּוֹכָבַיִךְ, וְעִם אוֹר רִאשׁוֹן אֲנִי שׁוּב אֶהְיֶה לָךְ צֵל (אריק לביא, בבוסתנים)

בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל רֶגַע תִּזְכְּרוּ אוֹתִי, כִּי נִלְחַמְתִּי וְגַם נָפַלְתִּי בְּעַד מוֹלַדְתִּי (אבא חושי, בגליל בתל חי)

בְּכָל מָקוֹם יֵשׁ תְּהוֹם לָאֲמִיצִים, וְצֵל לָעֲיֵפִים, וּמַעְיָן שָׁקְרִירוּתוֹ נִגֶּרֶת. בְּכָל עֲרָבִית יֵשׁ קֵץ לַסּוֹעֲרִים, וְעֵץ לָעֲרִירִים, וְסֶלַע לַשּׁוֹכְבִים בְּסוֹף הַדֶּרֶךְ (נתן יונתן, בכל מקום)

בּוֹא וְאָשֹׁק לְךָ, בְּנִי, הָאָדָם, עִם יֶרֶק שָׂדוֹת, שָׁמַיִם שֶׁל אוֹר. גּוּפְךָ לֹא רָחַץ עוֹד מֵחֶלְאָה וָדָם, אַךְ לִבְּךָ מְפַרְכֵּס, מְזָכָּךְ וְטָהוֹר (ש. שלום, בוא ואשק לך)

בְּגַנִּי נְטַעְתִּיךְ, בְּגַנִּי הַמְצֻנָּע – בְּלִבִּי. הִשְׁתָּרְגוּ פֹּארוֹתָיִךְ, וְעָמְקוּ שָׁרָשֶׁיךְ בִּי (רחל, בגני נטעתיך)

בְּטֶרֶם הַשַּׁעַר יִסָּגֵר, בְּטֶרֶם כָּל הָאָמוּר יֵאָמֵר, בְּטֶרֶם אֶהְיֶה אַחֵר. בְּטֶרֶם הַחֹק יִכָּנֵס לְתָקְפּוֹ, בְּטֶרֶם אֱלֹהִים יִסְגֹּר אֶת כַּפּוֹ, בְּטֶרֶם גַּלֵּךְ מִפֹּה (יהודה עמיחי, בטרם)

בֵּין שָׁלֹשׁ וּבֵין אַרְבַּע בּוֹעֲרִים פַּנָּסִים, אֵין מָקוֹם שֶׁנּוּכַל בּוֹ אֶת רַאֲשֵׁנוּ לָשִׂים (נתן אלתרמן, ילדי הפקר)

בְּשָׂדֶה יָרֹק, עַל גִּבְעָה תְּלוּלָה, בְּמָקוֹם רָחוֹק, סוֹף דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה. בְּשָׂדֶה יָרֹק, עַל גִּבְעָה תְּלוּלָה, אַהֲבַת חַיַּי לְפֹל עוֹד עֲלוּלָה (מאיר אריאל, בשדה ירוק)

בּוֹא נָעוּף רָחוֹק. אַתָּה תִּהְיֶה לִי כְּנָפַיִם אֶל חִבּוּר דִּמְיוֹנִי, שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁו בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי (יהודה פוליקר, הצל ואני)

בֵּין בְּרוֹשִׁים עוֹלֶה יָרֵחַ, הִסְתַּכְּלִי, כָּל כָּךְ שָׁקוּף הַלַּיְלָה. בְּמֶרְחַק שָׂדוֹת יְנַשּׁוּף צוֹרֵחַ, וְאַחָרָיו יִלֶּלֶת הַתַּן (יעקב שבתאי, לפנות ערב)

בֵּין עֲצֵי הַפַּרְדֵּס הַיּוֹם שׁוֹקֵעַ, בַּעֲלֵי הַגְּפָנִים הַצֵּל נוֹגֵעַ, בְּחֹרְשַׁת הָאֶקָלִיפְּטוּס כְּבָר הַחֹשֶׁךְ מִתְחַבֵּא (יעקב שבתאי, לפנות ערב)

בָּאתָ אֵלַי אֶת עֵינַי לְפָקֹחַ, וְגוּפְךָ לִי מַבָּט וְחַלּוֹן וּרְאִי. בָּאתָ כְּלַיְלָה הַבָּא אֶל הָאוֹחַ, לְהַרְאוֹת לוֹ בַּחֹשֶׁךְ אֶת כָּל הַדְּבָרִים (לאה גולדברג, סליחות)

בֹּקֶר וָעֶרֶב לְךָ וְעָלֶיךָ, לְךָ וְעָלֶיךָ שָׁרוּ שִׁירַי (רחל, זמר)

בֵּין קִירוֹת גְּבוֹהִים צְנָה שֶׁל סְתָיו, בֵּין עַנְפֵי הַתּוּת צְנָה שֶׁל סְתָיו, רַק אָבִי לְכָאן אֵינֶנּוּ שָׁב, רַק אָבִי לֹא שָׁב עִם רֶדֶת יוֹם
(יעקב שבתאי, עם רדת יום)

בַּמָּקוֹם בּוֹ עָמַדְתְּ נִשְׁאַר רַק אֲוִיר, בְּלִי חַמְצָן. וַאֲנִי עוֹמֵד נֶאֱחָז בָּאֲוִיר, נֶאֱחָז בָּאֲוִיר וְאַתְּ אֵינֵךְ (חנה גולדברג, נאחז באויר)

גַּם אִם נְחַפֵּשׂ בְּכָל נָמָל קָטָן, וּבַיָּם נַפְלִיג כָּל הַשָּׁנָה, בְּתוֹךְ יָם סוֹעֵר רַק שְׁנֵינוּ נִשָּׁאֵר, כִּי לָאַהֲבָה אֵין מְדִינָה (יהונתן גפן, אין מדינה לאהבה)

גֶּשֶׁם בְּעִתּוֹ, כַּמָּה עֻצָּב בָּא אִתּוֹ. הַכֹּל עָצַר, הַכֹּל עָמַד, רַק הַגֶּשֶׁם בָּא לוֹ בַּזְּמַן. לוֹ לֹא אִכְפַּת שֶׁבַּלֵּילוֹת שָׁם קַר מְאֹד, שֶׁבַּחוֹלוֹת קָשֶׁה לִבְכּוֹת, שֶׁאֵין עַל מִי לְהִתְרַפֵּק, כְּשֶׁבַּחוּץ הַגֶּשֶׁם דּוֹפֵק (תלמה אליגון-רוז, גשם בעתו)

גַּם לַתְּפִלּוֹת - תִּפְרַחַת וְשַׁלֶּכֶת. וְיוֹם אַחֲרוֹן שָׁמַט אֶת כָּל כְּתָרָיו. כָּל הַשְּׁתִיקוֹת חָזְרוּ הַיּוֹם אֵלַיִךְ, כְּשׁוּב יוֹנָה בְּאֵין עֲלֵה-טָרָף (אברהם שלונסקי, יום אחרון)

גַּם כִּי אִוֶּרֵשׁ וַאֲהַלֵּלְךְ שְׁחוֹחַ, וְהָיָה הַלֵּב לְמַשּׁוּאוֹת זָרִים – הַאוּכַל לִבְגֹּד בָּךְ, הַאוּכַל לִשְׂכֹּחַ חֶסֶד נְעוּרִים? (רחל, כנרת)

דְּמָעוֹת שֶׁל מַלְאָכִים. מַדּוּעַ הֵם בּוֹכִים הַמַּלְאָכִים? אוּלַי בִּגְלַל שֶׁזֶּה לֹא קַל לִהְיוֹת מַלְאָךְ, בְּעוֹלָם עָצוּב כָּל כָּךְ (דן מינסטר, דמעות של מלאכים)

דְּבָרִים פְּשׁוּטִים כְּמוֹ אַהֲבָה, בְּתוֹךְ הַנֶּפֶשׁ נֶחְבָּאִים (תרצה אתר, אהבה יומיומית)

דּוּגִית נוֹסַעַת, מִפְרָשֶׂיהָ שְׁנַיִם, וּמַלָּחֶיהָ נִרְדָּמוּ כֻּלָּם. אִם לֹא יֵעוֹרוּ כָּל מַלָּחֶיהָ - אֵיכָה תַּגִּיעַ הַדּוּגִית לַחוֹף ? (נתן יונתן, דוגית נוסעת)

דָּרֶךְ רְחוֹקָה, וּבְסוֹפָהּ אַתָּה נִצָּב. אָבוֹא אֵלֶיךָ חֶרֶשׁ, כְּרוּחַ עֶרֶב, נֶלֶךְ אִתָּהּ עַד תֹּם יַחְדָּו (תלמה אליגון-רוז, דרך ארוכה)

דָּבָר רַק אֶחָד אַל תִּשְׁאַל: אַל תֹּאמַר לִי אוֹתָךְ לִשְׁכֹּחַ. כִּי אֶת זֹאת אֲהוּבִי לֹא אוּכַל, בִּשְׁבִיל זֶה לֹא יִהְיֶה לִי כֹּחַ (נתן אלתרמן, זמר שלוש התשובות)

[יָהּ] דּוּמִיָּה סָבִיב. וְהָיָה אִם אַתָּה מַקְשִׁיב, אוּלַי, אוּלַי, אוּלַי, אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי (שלום חנוך, שיר ללא שם)

דָּרֶךְ אֲרֻכָּה, וַאֲנִי צִפּוֹר תְּלוּיָה עַל בַּד. הוֹשֵׁט יָדְךָ לִי, קְרָא לִי, כִּי בַּשָּׁמַיִם כָּל הַשִּׁיר שֶׁלִּי אָבַד (תלמה אליגון-רוז, דרך ארוכה)

הַמִּלִּים שֶׁלִּי שְׁבִירוֹת הֵן, וְכַפּוֹת יָדַי קְטַנּוֹת הֵן, אַהּ הֵן לְצִדְדֵךְ
(רחל שפירא, אדבר אתך)

הָאַהֲבָה שֶׁלִּי, הָעַצּוּבָה שֶׁלִּי, הִיא נִגְמְרָה לְעוֹלָם. וְהַדְּמָעָה שֶׁלִּי, הַחֲמִימָה שֶׁלִּי, הִיא יְקָרָה מִכָּלָן (עמוס קינן, אהבה ראשונה)

הִיא בִּלְבָבִי עַכְשָׁו, בְּתוֹךְ לִבִּי, כְּמוֹ הַרְבֵּה צְלָלִים, כְּמוֹ הַרְבֵּה שְׁבִילִים, כְּמוֹ עָשָׁן. הִיא רַק שֶׁלִּי עַכְשָׁו, הִיא בְּחָבִי, כְּנוֹף הַרְבֵּה עָלִים, כְּמֵי נָהָר כְּחֻלִּים, עַכְשָׁו הִיא כָּאן (תרצה אתר, פתאום עכשיו פתאום היום)

הֵיכָה הָיָה לִי רֵעַ, אֶת שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַאִם אַתָּה שׁוֹמֵעַ? אָשִׁיר עַד יוֹם מוֹתִי, נוֹשֵׂאת אֶת תְּפִלָּתִי, הַמַּנְגִּינָה (יענקלה רוטבליט, אחרי עשרים שנה)

הוֹ יֶלֶד, הוֹ יֶלֶד, אֲנִי חוֹשֵׁב עָלֶיךָ וּכְבָר עוֹלָה בִּי אִמָּהוּת גַּבְרִית (עלי מוהר, אם ייוולד לי ילד)

הוּא אֵחַר לִקְטֹף אֶת רִמּוֹנֵי אַהֲבָתָהּ, גְּבִיעֵי שְׁפָתֶיהָ הוּא עוֹד לֹא שָׁתָה, פִּתְאוֹם הַקַּיִץ תָּם, אַךְ לֹא יִתַּם סִפּוּר אַהֲבָתָם (נתן יונתן, שיר אהבה ישן)

הַנָּצַח הוּא רַק אֶפֶר וְאָבָק (יעקב גלעד, אפר ואבק)

הַנָּסִיךְ הַקָּטָן מִפְּלוּגָה ב' לֹא יִרְאֶה עוֹד כִּבְשָׂה שֶׁאוֹכֶלֶת פֶּרַח. וְכָל שׁוֹשָׁנָיו הֵן קוֹצִים כַּעֵת, וְלִבּוֹ הַקָּטָן קָפָא כַּקֶּרַח (יהונתן גפן, הנסיך הקטן)

הַאָמְנָם, הַאָמְנָם עוֹד יָבוֹאוּ יָמִים בְּסִלְיחָה וּבְחֶסֶד, וְתֵלְכִי בַּשָּׁדֶה, וְתֵלְכִי בּוֹ כַּהֵלֶךְ הַתָּם (לאה גולדברג, את תלכי בשדה)

הַכֹּל עָבַר כָּל כָּךְ מַהֵר, וּקְצָת קָשֶׁה לְהַזְכִּיר, אֵיךְ פַּעַם זֶה הָיָה פָּשׁוּט, לָשִׁיר לְחָיוֹת וְלֹא לָמוּת (יהונתן גפן, אתם זוכרים את השירים)

הִנֵּה, הַסּוֹף קָרוֹב, הַזְּמַן חוֹלֵף לוֹ עִם הָרוּחַ. רֵעַי, לָכֶם אוֹמַר, בְּלִי בוּשָׁה - הַכֹּל פָּתוּחַ. חַיַּי הָיוּ יָפִים, מִדְּבָרִיּוֹת רַבּוֹת עָבַרְתִּי. אֲבָל, בְּדַרְכִּי שֶׁלִּי, תָּמִיד הָלַכְתִּי! (אריק לביא, בדרכי שלי)

הַגְּבָרִים בּוֹכִים בַּלַּיְלָה, לֹא נִשְׁמָע קוֹלָם. הַגְּבָרִים בּוֹכִים בַּלַּיְלָה, בֶּכִי נֶעֱלָם. הַגְּבָרִים בּוֹכִים בַּלַּיְלָה, אֵין מָה לְהַסְתִּיר: מִי אָשֵׁר שֹׁלֵם בְּיֹקֶר, אֵין גַּם לוֹ מְחִיר (אלון אבידר, הגברים בוכים בלילה)

הוּא הָיָה נַעַר חֶמֶד, הוּא הָיָה מְתֻלְתָּל, הוּא הָיָה מְשַׂחֵק כַּדּוּר רֶגֶל וְסֶל. אֲבָל כְּשֶׁאָמְרוּ לוֹ לָצֵאת הוּא יָצָא. וְעַכְשָׁו, הוּא הָיָה, הוּא הָיָה... (יחיאל מוהר, הוא היה)

הוֹי, הוֹי, אֶרֶץ חֶמְדַּת-לֵב: הַשָּׁמִיר, הַשַּׁיִת, בַּיִר סוּד יָתוֹם בַּגֵּב. בַּשָּׁמַיִם עַיִט (שאול טשרניחובסקי, הוי ארצי מולדתי)

הֵם לֹא הִשְׁאִירוּ לִי דָּבָר, לֹא אֲנָחוֹת וְגַם לֹא פְּרָחִים. הֵם לֹא הִשְׁאִירוּ לִי דָּבָר, מִלְּבַד אַחִים וַחֲבֵרִים (יורם טהרלב, היה לי חבר)

הַכּוֹכָבִים רְמוּ אוֹתִי, הָיָה חֲלוֹם – אַךְ גַּם הוּא עָבָר; עַתָּה אֵין לִי כְּלוּם בָּעוֹלָם – אֵין לִי דָּבָר (ח"נ ביאליק, הכניסיני)

הַלְוַאי שֶׁלֹּא נִכְאָב וְאִישׁ אָחִיו יֶאֱהַב, הַלְוַאי וְיִפָּתְחוּ שׁוּב שַׁעֲרֵי גַּן עֵדֶן (אהוד מנור, הלוואי)

הַמָּקוֹם הֲכִי נָמוּךְ בַּלֵּב, הוּא תָּמִיד הֲכִי גָּבוֹהַ (נתן זך, המקום הכי נמוך בלב)

הֵן אֶפְשָׁר, הֵן אֶפְשָׁר, שֶׁיִּהְיֶה זֶה פָּשׁוּט כְּבָר מָחָר (חיים חפר, הן אפשר)

הִנֵּנִי כָּאן, כְּמוֹ צִפּוֹרִים חָגוֹת; הִנֵּנִי כָּאן, מַבִּיט מִן הַגַּגּוֹת; הִנֵּנִי כָּאן, כְּמוֹ אֶבֶן בַּגְּדֵר, כְּמוֹ סֶלַע, כְּמוֹ בְּאֵר. אֲנִי הָאִישׁ אֲשֶׁר תָּמִיד חוֹזֵר, חוֹזֵר (חיים חפר, הנני כאן)

הֱיוּ שָׁלוֹם בֵּינְתַיִם, אַחִים שֶׁלִּי; מָחָר יָאִיר הַשַּׁחַר לָכֶם וְלִי; עַכְשָׁו קְטִיפָה שְׁחוֹרָה נִפְרֶשֶׂת עַל הָעִיר, עַכְשָׁו אֶפְשָׁר שָׁלוֹם לוֹמַר וּלְהַפְרֵד בְּשִׁיר (נעמי שמר, שיר סיום)

הַלֵּב שֶׁלִּי מֵרִים יָדַיִם, כְּבָר מוֹעֵד, לֹא עוֹמֵד עַל הָרַגְלַיִם. שֶׁבֶר כְּלִי שֶׁאֵין בּוֹ כְּבָר מָה, וְהַשָּׁמַיִם הֵם לִי חוֹמָה. אֵיךְ אֶעֱבֹר בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבָשָׁה (ישי ריבו, הלב שלי)

הַכֹּל יִהְיֶה עוֹד טוֹב יוֹתֵר וַדַּאי, אֲבָל בֵּינְתַיִם אֶפְשָׁר לִבְכּוֹת לְלֹא סִבָּה, אֶפְשָׁר גַּם לַשִּׁיר (לאה נאור, חיוכים)

הַיָּרוֹק הַיּוֹם יָרוֹק מְאֹד. וְהָאָפוֹר הַיּוֹם אָפוֹר מְאֹד. וּקְצָת שָׁחוֹר, וְאֵין לוֹבֶן בָּעִיר (לאה גולדברג, למחרת)

הַבְטַחְתֶּם יוֹנָה, עָלֶה שֶׁל זַיִת, הִבְטַחְתֶּם שָׁלוֹם בַּבַּיִת.

הַבְטַחְתֶּם אָבִיב וּפְרִיחוֹת, הִבְטַחְתֶּם לְקַיֵּם הַבְטָחוֹת (שמוליק הספרי, חורף 73)

הַנַּעַר הַזֶּה - עַכְשָׁו הוּא מַלְאָךְ. לֹא עוֹד יְבָרְכוּהוּ, לֹא עוֹד יְבָרֵךְ. אֱלֹהִים, אֱלֹהִים, אֱלֹהִים לוּ אַךְ בֵּרַכְתָּ לוֹ – חַיִּים (רחל שפירא, מה אברך)

הַלֵּב נִצְבַּט וּבָגָרוֹן מַחֲנָק, וְהַדְּמָעוֹת יוֹרְדוֹת לָהֶן כְּמוֹ גֶּשֶׁם. וְלֹא רוֹאִים דָּבָר מֵרֹב אָבָק, וּמִי יוֹדֵעַ אֵיךְ בְּכָלָל לָגֶשֶׁת. כָּל כָּךְ קָשֶׁה לִכְתֹּב דְּמָעוֹת, קָשֶׁה לָשֵׂאת אֶת הַדְּמָמָה. כָּל כָּךְ קָשֶׁה לָשִׁיר דְּמָעוֹת, וּמִי יִתֶּנֶנּוּ נָחָמָה (אילן גולדהירש, קשה לכתוב דמעות)

הַאִם אַתָּה מֵשִׁיב, הַאִם אַתָּה עוֹנֶה לִי? אוּלַי בְּאָוְנֶךָ הוֹלְמִים גַּם שְׁאוֹנִי. אוּלַי אַתָּה מַקְשִׁיב, אוּלַי אַתָּה דּוֹמֶה לִי, הֵן בְּפָנֶיךָ מִשְׁתַּקְפִים פְּתָאוֹם פָּנַי (רחל שפירא, שיר של יום חולין)

הוֹ, אֱלֹהִים תַּעֲשֶׂה שֶׁיָּבוֹא, מְחַכָּה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה. לֹא, אֵין לִי כֹּחַ שֶׁעוֹד יוֹם יָבוֹא. שׁוֹשַׁנִּים עֲצוּבוֹת, וְהוּא לֹא פֹּה (עידן רייכל, שושנים עצובות)

הֲתִשְׁמַע קוֹלִי, רְחוֹקִי שֶׁלִּי, הֲתִשְׁמַע קוֹלִי, בַּאֲשֶׁר הִנָּךְ (רחל, זמר נוגה)

וְאַתְּ אַיֵּהּ בְּכָלָל, אַיֵּהּ אַיֵּהּ? אֵינִי קוֹרֵא בִּשְׁמֵהּ, אֲנִי רַק מְצַפֶּה לִתְשׁוּבָתֵהּ. אִם תִּשְׁמְעִי אוֹתִי, וְאֶת שִׁירִי, הַמִּתְפָּרֵץ כַּיָּם, צוֹעֵק אֶל הָעוֹלָם, אִם תִּשְׁמְעִי... (תרצה אתר, פתאום עכשיו פתאום היום)

וְאָז אַתָּה בָּא בַּחֲלוֹם, וַאֲנִי אָז כְּמַעַט קְרוֹבָה. בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מָקוֹם, הָיִיתִי יְכוֹלָה לִהְיוֹת אִתָּהּ (נתן זך, אין לי)

וּבְלֵילוֹת שִׁשִּׁי, כְּשֶׁרוּחַ חֲרִישִׁי בְּצַמָּרוֹת שְׁחוֹרוֹת עוֹבֵר, אָז אֲנִי אוֹתְהּ זוֹכֵר (נעמי שמר, שנינו מאותו הכפר)

וּפְשׁוּטִים הַדְּבָרִים וְחַיִּים, וּמָתָר בָּם לִנְגוֹעַ, וּמָתָר לֶאֱהֹב, וּמָתָר וּמָתָר לֶאֱהֹב (לאה גולדברג, את תלכי בשדה)

וְיָד סְמוּיָה כְּמוֹ אוֹסֶפֶת אֶת כָּל הַמַּכְאוֹבִים, אַף מִשְׁאָלָה לֹא מִתְעַיֶּפֶת לִרְאוֹת זְמַנִּים טוֹבִים, לִמְצוֹא שִׂמְחָה בְּסוֹף הַעֲצָב, לִחְיוֹת בֵּין אוֹהֲבִים, אִם קְרוֹבָה אַתְּ, שְׁעַת הַחֶסֶד, הִכָּנְסִי לְכָאן וּשְׁבִי (רחל שפירא, דרישת שלום)

וְאָז אֲדַע – לַקֶּרֶב יֵשׁ טַעַם, אַף כִּי הַמְּחִיר יָקָר מְאוֹד. כְּדֵי שֶׁיּוֹם יָבוֹא אֵי פַּעַם, נוֹכַל לִנְשֹׁם פֹּה וְלִחְיוֹת! (רפאל קלצ'קין, האמיני יום יבוא)

וְאוּלַי לֹא הָיוּ הַדְּבָרִים מֵעוֹלָם, אוּלַי (רחל, ואולי)

וְאוּלַי מֵרָחוֹק יֵשׁ סִכּוּי אֶחָד לְמִילְיוֹן, וְאוּלַי מֵרָחוֹק אֵיזֶה אִשָּׁה מִתְגַּנֶּבֶת אֶל הַחַלּוֹן (יעקב גלעד, חלון לים התיכון)

וְהֶהָרִים עוֹד בּוֹעֲרִים בְּאֵשׁ זְרִיחוֹת, וּבֵין עַרְבַּיִם עוֹד נוֹשֶׁבֶת רוּחַ יָם. אֶלֶף פְּרָחִים עוֹד מְשַׂמְּחִים כָּל לֵב בִּשְׁלַל פְּרִיחוֹת. מִי שֶׁהָלַךְ הוּא לֹא יִרְאֶה זֹאת לְעוֹלָם (דידי מנוסי, מי שחלם)

וְעוֹד לֹא אָמַרְתִּי הַכֹּל, וְעוֹד יֵשׁ לִי מַה לוֹמַר (נתן זך, ועוד לא אמרתי הכל)

וְהָאָדָם, וְהָאָדָם הוּא לִפְעָמִים גַּם כֵּן יָכוֹל לְהִשָּׁאֵר נָטוּשׁ וּבְלִי כוֹחוֹת, מַמָּשׁ כְּמוֹ חוֹף (נתן יונתן, חופים)

וְיִהְיֶה טוֹב, יִהְיֶה טוֹב, כֵּן. לִפְעָמִים אֲנִי נִשְׁבָּר (יהונתן גפן, יהיה טוב)

וְרַק בִּגְלָלִי הוּא הָאַבָּא שֶׁלִּי - כִּי הִבְטִיחַ הוּא לִי שֶׁהוּא רַק שֶׁלִּי (תלמה אליגון-רוז, אבא שלי)

וְרַק אֲנִי מֵרֹב אַהֲבָה שׁוֹתֵק (יוסי בנאי, מרוב אהבה)

וְרַק אַתָּה יָכוֹל לַהֲפֹךְ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל, לְזַכֵּךְ אֶת הַחֹל, לְרַכֵּךְ בִּי הַכֹּל. וְרַק אַתָּה מֵבִין אֵיךְ לָגֶשֶׁת לַלֵּב שֶׁלִּי, מְשַׁכֵּךְ כָּל כְּאֵב שֶׁבִּי, מְרַפֵּא אֶת הַלֵּב (ישי ריבו, הלב שלי)

זֶה הַקֵּץ הָאַחֲרוֹן שֶׁלִּי אִתְּכֶם, עִם הַגֶּשֶׁם הָרִאשׁוֹן אֲנִי אֵעָלֵם
(מקס גת-מור, הקיץ האחרון)

זֶה לֹא אוֹתוֹ הָעֵמֶק, זֶה לֹא אוֹתוֹ הַבַּיִת, אַתֶּם אֵינְכֶם וְלֹא תּוּכְלוּ לָשׁוּב (דורית צמרת, החיטה צומחת שוב)

זֶה מִכְּבָר אֵין אִישׁ מְחַכֶּה לִי שָׁם. וְאִם אֵין יָם, הֲרֵי אֵין גַּם סְפִינָה. הַדֶּרֶךְ קְצָרָה. הַחוּג צוּמְצַם. וּבְכֵן מָה? (לאה גולדברג, זה מכבר)

זְרֵעֵי קַיִץ נִשָּׂאִים בָּרוּחַ - מְעִירִים זִכְרוֹנוֹת, מְעוֹרְרִים עֶרְגוֹנוֹת (מאיר אריאל, זרעי קיץ)

זֶה עָצוּב הַרְבֵּה, כְּשֶׁמַּלְוִים לָךְ אֶת הַבֵּן (אלון אולארצ'יק, ילד מזדקן)

זֶה שִׁיר-דֶּחִי, זֶה שִׁיר-בֶּכִי, שֶׁשָּׁרִים כֻּלָּם. כָּךְ זוֹלֵג לוֹ עַל הַלֶּחִי עֶצֶב הָעוֹלָם (יעקב אורלנד, מיהו המיילל ברוח)

חַכּוּ נָא עוֹד רֶגַע, חַכּוּ נָא בְּשֶׁקֶט, חַכּוּ בְּזִהִירוּת, הַמָּסָךְ יוֹרֵד.
הַלַּיְלָה אֵינֶנּוּ רַק חֹשֶׁךְ עַל דֶּרֶךְ, לִפְעָמִים הוּא שִׁירִים וְנִגּוּן
וָהֵד (תרצה אתר, הלילה הוא שירים)

חוֹוֶה לְךָ בְּרַח, חוֹוֶה לְךָ בְּרַח, הַלַּיְלָה הוּא אָפֵל כָּל כָּךְ
(יענקלה רוטבליט, חווה לך ברח)

חוֹפִים הֵם לִפְעָמִים גַּעֲגוּעִים לְנַחַל. רָאִיתִי פַּעַם חוֹף שֶׁנִּחַל
עָזְבוֹ, עִם לֵב שָׁבוּר שֶׁל חוֹל וַאֲבָן (נתן יונתן, חופים)

חָכִיתִי חִכִּיתִי, בָּכִיתִי בָּכִיתִי, וּמִי לֹא בָּא (מרים ילן-שטקליס, מיכאל)

[וְ]חָלְפָה לָהּ עוֹד שָׁנָה, שׁוּם דָּבָר לֹא הִשְׁתַּנָּה: זוֹ אוֹתָהּ
הַמַּנְגִּינָה וְהַמִּלִּים. אֲבָל הַלֵּב - הוּא רוֹצֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר, מְסַפֵּר
סִפּוּר אַחֵר, וְחוֹזֵר וְאוֹמֵר שֶׁהָלַכְתָּ לִי חָבֵר (אריק איינשטיין, הוא חזר בתשובה)

טוֹב, לַיִל מְנוּחָה וַחֲלוֹם. כְּבָר מְאֻחָר, וּמָחָר נָקוּם וְנִרְאֶה אֵיךְ שֶׁמַּגִּיעַ הַיּוֹם בְּסוֹף כָּל לַיְלָה. טוֹב, חֹשֶׁךְ נָפַל עַל הָרְחוֹב. רַק הַיָּרֵחַ מַשְׁאִיר אֶת אוֹרוֹ הַצָּהֹב (יהונתן גפן, לילה טוב)

טוֹב לָשׁוּט, תַּרְמִיל עַל שֶׁכֶם, אֵי בְּלִי אָן הָרְחֵק לִנְדֹּד (אהרן אשמן, ציוניוני הדרך)

טוֹב שֶׁאֶת לִבְּנוּ עוֹד יָדֵךְ לוֹכֶדֶת, אַל תְּרַחֲמִיהוּ בְּעָיְפוֹ לָרוּץ. אַל תַּנִּיחִי לוֹ שֶׁיַּאֲפִיל כְּחֻדָּר, בְּלִי הַכּוֹכָבִים שֶׁנִּשְׁאָרוּ בַּחוּץ (נתן אלתרמן, פגישה לאין קץ)

טָנֵא מָלֵא כּוֹכָבִים, רֵיחַ דְּשָׁאִים דּוֹבְבִים. הִנֵּה פְּעָמֶיךָ קְרֵבִים, הִרְעִידוּ רִבּוֹא רְבִיבִים. עָמוֹק, עָמוֹק בַּטַּל, פּוֹעֵם לְבָבִי (לאה גולדברג, טנא מלא כוכבים)

טִיפּ טִפָּה, לְאָן נוֹשֶׂרֶת הַקִּלְפָּה וּמִסְתַּלֶּקֶת אֶל הָאוֹקְיָנוּס הַגָּדוֹל (אהוד בנאי, טיפ טיפה)

יָם שֶׁל גַּעְגּוּעַ, יָם שֶׁל עֶצֶב וּתְחִנָּה (אהוד מנור, ים של געגוע)

יֵשׁ עֲרֵמָה שֶׁל חֻבְרָה עַל הַדֶּשֶׁא. אֲנִי דְּבָרִים כָּאֵלֶּה מְחַבֵּב
(מאיר אריאל, אגדת דשא)

יֵשׁ בִּי כֹּחַ, יֵשׁ בִּי כֹּחַ, אַל תָּחוּס עָלַי. אַל תַּפְרִיעַ לַקּוֹצִים
שֶׁלְּךָ לִשְׂרוֹט אֶת רַגְלַי (רחל שפירא, אדבר אתך)

יָם שֶׁל דְּמָעוֹת בִּשְׁתֵּי עֵינַי, לִבִּי זוֹעֵק שׁוּבָה אֵלַי. קוֹלִי שׁוֹבֵר
אֶת הַדְּמָמָה. הֲתִשְׁמַע, הֲתִשְׁמַע (זמירה חן, ים של דמעות)

יָפָה שֶׁלִּי, אַתְּ יְחִידָה וּמְכוּשָׁפָה שֶׁלִּי, מֵאוֹר הַשַּׁחַר עַד לְבוֹא
לֵילִי, אוֹהֵב אוֹתָךְ, אוֹהֵב עֲדַיִן (נעמי שמר, אהבה בת עשרים)

יוֹם בָּא וְהוֹלֵךְ לוֹ, מַעֲשֶׂה יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְרַק אַתָּה יוֹדֵעַ: שׁוּם
דָּבָר לֹא יָשׁוּב, שׁוּם דָּבָר, שׁוּם דָּבָר לֹא יָשׁוּב עוֹד לְמְקוֹמוֹ
(יענקלה רוטבליט, יום רודף יום)

יֵשׁ וַדַּאי בְּמָקוֹם נִסְתָּר תְּשׁוּבָה לְכָל דָּבָר. אָז לָמָּה דַּוְקָא לִי
נִגְמַר הַכֹּל לִפְנֵי שֶׁהִתְחִיל (דני רובס, מכתב קטן)

יְהַלְלוּ, יְהַלְלוּךְ מַלְאָכִים, וְלֹא תֹאבַד דַּרְכְּךָ בַּזֹּהַר וּבַחֲשֵׁכָה.
יְהַלְלוּ, יְהַלְלוּךְ מַלְאָכִים, שְׁמָחוֹת קְטַנּוֹת יָאִירוּ כְּנִצְנוּץ
הַכּוֹכָבִים (מיכה שטרית, שמחות קטנות)

יֵשׁ אֵי-שָׁם, מִישֶׁהוּ חוֹשֵׁב עָלַיִךְ, מִישֶׁהוּ רוֹצֶה אוֹתָךְ נוֹרָא,
יֵשׁ אֵי-שָׁם (ענת גוב, יש אי שם)

כְּשֶׁאַתָּה חוֹר מִצַּעַר, מִתְחַפֵּר בִּשְׁתִיקָתְךָ, תֵּן לִי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ,
וְלָלֶכֶת בֵּין צְלָלֶיךָ, לִהְיוֹת אִתְּךָ (רחל שפירא, אדבר אתך)

כְּשֶׁאֶרְאֶה, אוֹ כְּשֶׁתֹּאמַר לִי חֶרֶשׁ, חֲרִישִׁי, כִּי מֵתֶיךָ
מִתְקַבְּצִים, גַּם אֲנִי אַרְכִּין אֶת רֹאשִׁי (רחל שפירא, אדבר אתך)

כְּשֶׁהַלֵּב בּוֹכֶה רַק אֱלֹהִים שׁוֹמֵעַ, הַכְּאֵב עוֹלֶה מִתּוֹךְ הַנְּשָׁמָה
(יוסי גיספן, כשהלב בוכה)

כְּשֶׁנָּתַתִּי לָךְ שָׁעָה, לִי נָתַתְּ אֶת חַיַּיִךְ. כְּשֶׁנָּתַתִּי לָךְ דְּמָעָה,
אַתְּ נָתַתְּ לִי חִיּוּךְ. וְשָׂכַחְתִּי אֶת יָמַי לְפָנַיִךְ, לְפָנַי (אהוד מנור, אח מילת מפתח)

כְּבָר כָּלוּ הַדְּמָעוֹת, כְּבָר כָּלוּ הַקִּצִּים – וְלֹא הֵקִיץ הַקֵּץ עַל-יְגוֹנִי (ח"נ ביאליק, אל הציפור)

כִּי עוֹד נַפְשִׁי דְּרוֹר שׁוֹאֶפֶת, לֹא מְכַרְתִּיהָ לְעֶגֶל-פָּז, כִּי עוֹד
אַאֲמִין גַּם בָּאָדָם, גַּם בְּרוּחוֹ, רוּחַ עָז (שאול טשרניחובסקי, אני מאמין)

כַּמָּה שֶׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לָמָּה זֶּה אֲנִי עָצוּב כָּל
כָּךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (אריק איינשטיין, ארץ ישראל)

כְּמוֹ קוֹסֵם שֶׁשּׁוֹלֵף שָׁפָן, כְּמוֹ מֶלְצָר שֶׁעוֹרֵךְ שֻׁלְחָן, אוֹהֵב
אוֹתָךְ, אוֹהֵב אוֹתָךְ, אוֹהֵב אוֹתָךְ (מיכה שטרית, בגללך)

כָּאן מוּל שְׁתֵּי עֵינַי עוֹבְרִים חַיֶּיךְ וְחַיַּי (דודו ברק, חייך וחיי)

כְּפַת כּוֹכָב הָאִירִי לִי פָּנַיִךְ, אָשׁוּט אֵלַיִךְ בְּמִפְרָשׁ גַּעֲגוּעִים
(אסתר ניצב, בלילה על הדשא)

כַּמָּה שָׁנִים נִצְטָרֵךְ עוֹד לָמוּת לִפְנֵי שֶׁנִּלְמַד אֵיךְ לִחְיוֹת?
וְכַמָּה נַמְשִׁיךְ לְחַכּוֹת לְשָׁלוֹם עִם זַיִת וּשְׁתֵּי חֲרָבוֹת? וְכַמָּה
עֲצִים יְרוּקִים יִשָּׂרְפוּ בְּגַלַּל מִלְחָמוֹת וְכָבוֹד? אֵין לִי תְּשׁוּבוֹת,
וְכָל הַתְּקוֹוֹת הָלְכוּ לָהֶן לְכָל הָרוּחוֹת (בוב דילן, תרגום: יהונתן גפן, התשובה נישאת ברוח)

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה: כְּמוֹ הָאָדָם גַּם הָעֵץ צוֹמֵחַ, כְּמוֹ הָעֵץ
הָאָדָם נִגְדַּע (נתן זך, כי האדם עץ השדה)

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה: כְּמוֹ הָעֵץ הוּא שׂוֹאֵף לְמַעְלָה, כְּמוֹ
הָאָדָם הוּא נִשְׂרָף בָּאֵשׁ (נתן זך, כי האדם עץ השדה)

כָּל הַשִּׁתִּיקוֹת חָזְרוּ הַיּוֹם אֵלַיִךְ, כְּשׁוּב יוֹנָה בְּאֵין עָלֶה-טָרָף
(אברהם שלונסקי, יום אחרון)

כִּחִי הוֹלֵךְ וָדַל – הֱיֵה נָא טוֹב אֵלַי, הֱיֵה נָא טוֹב אֵלַי! (רחל, כוחי הולך ודל)

כֻּלָּנוּ זְקוּקִים לְחֶסֶד, כֻּלָּנוּ זְקוּקִים לְמַגָּע (נתן זך, כולנו זקוקים לחסד)

כָּל הַחֲלוֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַמְנוּ, כָּל הַחֲלוֹמוֹת כֻּלָּם, הֵם יִשָּׂאֲרוּ
בְּתוֹךְ תוֹכֵנוּ, בְּתוֹכֵנוּ לְעוֹלָם. כָּל חֲלוֹם יֵשׁ בּוֹ תִּקְוָה אַחַת,
חִיּוּךְ אֶחָד, וְדִמְעָה אַחַת (אריק לביא, כל החלומות)

כִּי שִׁירִי הוּא עָלָה בָּרוּחַ, הַנַּדָף, הַשָּׁכוּחַ. הוּא הָאוֹר הָרָךְ, הַנִּפְקָח בְּלֵילוֹתַי. הוּא אַתָּה הַהוֹלֵךְ אֵלַי (שלום חנוך, שיר ללא שם)

כַּמָּה שָׁנִים נִצְטָרֵךְ עוֹד לָמוּת לִפְנֵי שֶׁנִּלְמַד אֵיךְ לִחְיוֹת? וְכַמָּה נַמְשִׁיךְ לְחַכּוֹת לַשָּׁלוֹם עִם זַיִת וּשְׁתֵי חֲרָבוֹת? וְכַמָּה עֲצִים יִרּוּקִים יִשָּׂרְפוּ בְּגִלַּל מִלְחָמוֹת וְכָבוֹד? אֵין לִי תְּשׁוּבוֹת, וְכָל הַתְּקוּוֹת הָלְכוּ לָהֶן לְכָל הָרוּחוֹת (בוב דילן, תרגום: יהונתן גפן, נישא ברוח)

כָּל הַכָּחֹל לָעֶצֶב, כָּל הֶעָמֹק אֵין קֵצֶה. בָּא לִי בְּזֹאת הַפַּעַם לִפֹּל עַל חֶרֶב, לָמוּת עָלֶיהָ. לָמוּת, לָמוּת עָלֶיהָ, לְזֵכֶר עֶרֶב שֶׁלֹּא יַחְזֹר (מאיר אריאל, ערב כחול עמוק)

כְּשֶׁתָּמוּת, מַשֶּׁהוּ מִמְּךָ בִּי יָמוּת אִתְּךָ. כִּי כָּלָנוּ רִקְמָה אֲנוֹשִׁית אַחַת חַיָּה, וְאִם אֶחָד מֵאִתָּנוּ הוֹלֵךְ מְעַמָּנוּ, מַשֶּׁהוּ מֵת בָּנוּ, וּמַשֶּׁהוּ נִשְׁאָר אִתּוֹ (מוטי המר, רקמה אנושית)

כָּל כָּךְ קָשֶׁה לִכְתֹּב דְּמָעוֹת, קָשֶׁה לָשֵׂאת אֶת הַדְּמָמָה. כָּל כָּךְ קָשֶׁה לָשִׁיר דְּמָעוֹת, וּמִי יִתְּנֵנוּ נָחָמָה (אילן גולדהירש, קשה לכתוב דמעות)

כָּל מָטוֹס שָׁטָס בַּשָּׁמַיִם, כָּל כּוֹכָב מֵאִיר בָּעֵינַיִם - מַזְכִּיר לִי אוֹתָךְ (לאה שבת, תמיד יחכו לך)

כִּי אַתְּ, מָה שֶׁהַלֵּב שֶׁלִּי בָּחַר, אַחֲרֵי כָּל מָה שֶׁהוּא עָבַר (קובי אפללו, מה שהלב שלי בחר)

לֹא הָיֹה, לֹא הָיָה, סוּס לָבָן, נְסִיכָה בַּיַּעַר. לֹא הָיוּ אַגָּדוֹת מֵעוֹלָם הָיָה רַק חֲלוֹם (חבורת לול, אבשלום)

לֹא אֶשְׁתֹּק, כִּי אַרְצִי שִׁנְּתָה אֶת פָּנֶיהָ. לֹא אֲוַתֵּר לָהּ, אַזְכִּיר לָהּ וְאָשִׁיר כָּאן בְּאָזְנֶיהָ, עַד שֶׁתִּתְפַּקַּח אֶת עֵינֶיהָ (אהוד מנור, אין לי ארץ אחרת)

לֹא שַׁרְתִּי לָךְ אַרְצִי, וְלֹא סִפַּרְתִּי שְׁמֵךְ, בַּעֲלִילוֹת גְּבוּרָה בִּשְׁלַל קְרָבוֹת. רַק עֵץ יָדַי נָטָעוּ, חוֹפֵי יַרְדֵּן שׁוֹקְטִים, רַק שְׁבִיל כָּבְשׁוּ רַגְלַי עַל פְּנֵי שָׂדוֹת (רחל, אל ארצי)

לְךָ וְעָלֶיךָ, לְךָ וְעָלֶיךָ – זֶמֶר יָחִיד הוּא לְאֶלֶף כִּנּוֹר; סַעַר וָדִמְי, צַהַל וּבֶכָה, פֶּצַע וָצֹרֶר, אֹפֶל וָאוֹר (רחל, זמר)

לוּ לְהָשִׁיב נִתַּן אֶת מָחוֹגֵי הַזְּמַן, אֵיזֶה עוֹלָם נִפְלָא הוּא הָיָה בּוֹנֶה, לוּ רַק לְהָשִׁיב נִתַּן אֶת שֶׁחָלַף מִזְּמַן, אֵיךְ הָעוֹלָם אָז הָיָה מִשְׁתַּנֶּה (אהוד מנור, בלדה לשוטר)

לִפְעָמִים נִשְׁבָּר הַלֵּב, וּכְמוֹ רַעַם בְּיוֹם בָּהִיר הַחַיִּים מַכִּים אוֹתְךָ כּוֹאֵב, וְאֵין לְךָ אֵיךְ לְהַחֲזִיר (יענקלה רוטבליט, יום רודף יום)

לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם שֶׁנָּתַן לוֹ אֱלֹהִים, וְנָתְנוּ לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ. לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם שֶׁנָּתַן לוֹ הַיָּם, וְנָתַן לוֹ מוֹתוֹ (זלדה, לכל איש יש שם)

לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ, אֲבָל הוּא לְבַדּוֹ בֵּין כֹּה וְכֹה (נתן זך, לבדו)

לַיְלָה, לַיְלָה, הָרוּחַ גּוֹבֶרֶת, לַיְלָה, לַיְלָה, הוֹמָה הַצַּמֶּרֶת.
לַיְלָה, לַיְלָה, רַק אַתְּ מְחַכָּה, נוּמִי, נוּמִי, הַדֶּרֶךְ רֵיקָה (נתן אלתרמן, לילה לילה)

לָנֶצַח אָחִי אֶזְכּוֹר אוֹתְךָ תָּמִיד, וְנִפְגֵּשׁ בַּסּוֹף, אַתָּה יוֹדֵעַ (אביב גפן, לבכות לך)

לָאָן הָלַךְ יַלְדִּי, יַלְדִּי הַטּוֹב לְאָן. חַיָּל שָׁחוֹר מַכֶּה חַיָּל לָבָן.
לֹא יַחֲזֹר אַבִּי, אַבִּי לֹא יַחֲזֹר. חַיָּל לָבָן מַכֶּה חַיָּל שָׁחוֹר (חנוך לוין, שחמט)

לַיְלָה, לַיְלָה, לַיְלָה אֵשׁ תֹּאכַל חָצִיר וָקַשׁ, אָסוּר, אָסוּר לְהִתְיָאֵשׁ מָחָר נַתְחִיל מֵחָדָשׁ (עמנואל הרוסי, שכב בני)

לְאֹרֶךְ הַיָּם אֵין גְּלִים יֵשׁ עוֹלָם שֶׁנִּשְׁבַּר לִרְסִיסִים עַל הַמֶּזַח (אילה אשרוב, לאורך הים)

לְהָ אֶל כָּל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ. וּמִישֶׁהוּ יַגִּיד בְּלַחַשׁ אֶל הָאֹפֶק הַדּוֹעֵךְ
מִלָּה שֶׁלֹּא יָדָעְנוּ פַּעַם אֵיךְ לוֹמַר אוֹתָהּ, פְּשׁוּט שֶׁתְּחַיֵּךְ אֶל הַנִּשְׁאָר וְגַם אֶל הַהוֹלֵךְ (נתן יונתן, קח)

לֹא יְכוֹלָה לִרְאוֹת אוֹתוֹ, מַפְרִיד בֵּינֵינוּ יָם. אֲבָל עָלַי וְגַם עָלָיו אוֹתוֹ יָרַחַ קָם (אהוד מנור, קשר הירח)

מִישֶׁהוּ, מִישֶׁהוּ דּוֹאֵג, דּוֹאֵג לִי שָׁם לְמַעְלָה. בָּא וְהַדְלִיק
כַּמָּה כּוֹכָבִים, וְהֵם נוֹפְלִים אֶחָד אֶחָד (אהוד מנור, מישהו)

מֵאָז שֶׁעָזַבְתְּ הַחֹשֶׁךְ גּוֹבֵר כָּאן, הָאוֹר שֶׁלְּךְ מֵאִיר עֲדַיִן זוֹהֵר.
זֶה סִיבּוּב הוֹפָעוֹת מְקוֹמִי, אַתָּה יוֹדֵעַ. אוֹתוֹ שִׁיר כְּאֵב הוֹלֵךְ
וְחוֹזֵר (אהוד בנאי, בלוז כנעני)

מַלְאֲכֵי צַפְּרִים מֵעָלַיִךְ, מְלַוִּים אֶת צְעָדַיִךְ. מֵרָחוֹק נִדְלָק
אוֹר, אַל תִּסְטֶה כְּדֵי שֶׁתּוּכַל לַחְזוֹר (אהוד בנאי, יוצא לאור)

מַרְבַדֵּי הָאָבִיב נִפְרְשׁוּ, כָּל הַיְקוּם לִתְחִיָּה כְּבָר קָם. רַק עֵינַי
מִבֶּכִי נָמַסוּ, בְּלִבִּי הַיָּגוֹן וְהַמַּר (מחבר לא ידוע, חסידה צחורה)

מִישֶׁהוּ הָיָה בָּעוֹלָם, מִישֶׁהוּ אֵינֶנּוּ עוֹד. אִם נִחְיֶה אוֹ נָמוּת,
בֶּן אָדָם, הָעוֹלָם לֹא יַעֲמוֹד (יענקלה רוטבליט, יום רודף יום)

מַה קוֹל עַנּוֹת אֲנִי שׁוֹמֵעַ, קוֹל שׁוֹפָר וְקוֹל תְּפִים, כָּל שֶׁנְּבַקֵּשׁ
לוֹ יְהִי. לוֹ תִּשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֵלֶּה גַּם תְּפִלָּה אַחַת מִפִּי, כָּל
שֶׁנְּבַקֵּשׁ לוֹ יְהִי (נעמי שמר, לו יהי)

מִי שָׂחָוָה אֶת בְּעֶרֶת הַקַּיִץ לִבּוֹ לַבַּיִת, וּפָנֵי הַנּוֹף רְאִי
לְחֶרְדוֹתָיו. אֶת מִי יַשְׂבִּיעַ, אֶת מִי יַרְגִּיעַ, וְעַל מָה יִתְפַּלֵּל עַד
סָתָו (רחל שפירא, נחמה)

מִלְיוֹן כּוֹכָבִים בַּשָּׁמַיִם תּוֹפְסִים אֶת הַצֶּבַע שֶׁלְּךְ בָּעֵינַיִם. תֵּן
רַק עוֹד שְׁנִיָּה אַחַת לוֹמַר לְךְ שָׁלוֹם (יפתי, מיליון כוכבים)

מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים, אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב. נְצֹר לְשׁוֹנְךְ
מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה. סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב, בַּקֵּשׁ
שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ (תהילים לד, יג-טו)

[וּ]**מִ**י יְרַפֵּא לִבִּי? אֶל מִי אֲנִי מִתְגַּעְגֵּעַ כְּמוֹ יָם שֶׁאֵין לוֹ חוֹף. רַק תַּגִּיד לִי מִי יְחַבֵּק אוֹתִי וְיַבְטִיחַ שֶׁאֲנִי לֹא אֶכָּנַע בַּסּוֹף (חנן בן-ארי, שבורי לב)

מִי שֶׁהָלַךְ הוּא לֹא יֹאהַב עוֹד לְעוֹלָם (דידי מנוסי, מי שחלם)

מַה הַזְּמַן מְסַמֵּן לִי? זֶה הַכֹּל שְׁאֵרִיּוֹת שֶׁל הַחַיִּים וְלִחְיוֹת אֶת הָרֶגַע, לְהַתְחִיל לֶאֱסֹף אֶת הַשְּׁבָרִים (עידן רייכל, שאריות של החיים)

בְּרוֹת הַלַּיְלָה דָּעֲכוּ. הַיְדִידוּת הָאַהֲבָה, הַנְּעוּרִים שֶׁבָּאוּ פֶּתַע אֶל סוֹפָם (נתן יונתן, החול יזכור)

בְּצֵא אֶל הַחַלּוֹן לִרְאוֹת אִם כָּלוּ כְּבָר הַמַּיִם, אוּלַי כְּבָר יֵשׁ בָּאֹפֶק אֲדָמָה. נַבִּיט אֶל הַשָּׁמַיִם, נְחַכֶּה בְּיַחַד לַיּוֹנָה (ירדן בר-כוכבא, ימים של שקט)

בְּפֶגֶשׁ, נִתְרָאֶה. לֵב אוֹהֵב אֵינוֹ טוֹעֶה. כְּמוֹ אֶל יָם נְזֹרוֹם, נְזֹרוֹם. נְבַקֵּשׁ עַד שֶׁנַּגִּיעַ, וְנִגַּע אֶל הַחֲלוֹם (שלום חנוך, נגע אל החלום)

בָּדָם כִּנּוֹר, נֶחְבָּא יֶרַח, וּבַדְּמָמָה הֵד מַנְגִּינָה עוֹד נִשְׁמָע. לָמָּה וְלָמָּה – אֵל יוֹדֵעַ, לָמָּה עוֹלָם אַכְזָר בָּרָא? (אפרים ויינשטיין, צל עץ תמר)

סָתָו אָנוּשׁ, סְתָו יָגֵעַ וְלֹא-מְנָחָם, וּמָטָר בְּלִי אַחֲרִית וָרֹאשׁ, וּבְלִי נֵר בַּחַלּוֹן וּבְלִי אוֹר בָּעוֹלָם (נתן אלתרמן, האם השלישית)

סָתָו בַּחַלּוֹנוֹת וּבִלְבָבִי, לוּ רַק לֹא נָתַתִּי לוֹ לָלֶכֶת. פַּעַם הַחַמָּה זָרְחָה גַּם לִי, וְעַתָּה נוֹתַרְתִּי בַּשַּׁלֶּכֶת (אמירי נאמן, סתיו בחלונות)

סָתָם, זֶה הַכֹּל סְתָם, מְתִיחָה מְסֻרֶטֶת יָשָׁן. סְתָם, זֶה לֹא נָכוֹן, אֲנַחְנוּ לֹא בַּמִּזְרָח הַתִּיכוֹן (קובי אוז, סתם)

[כִּי] סָעַרְתְּ עָלַי, לָנֶצַח אֲנַגְּנֵךְ (נתן אלתרמן, פגישה לאין קץ)

סָאלָם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם, סָאלָם, סָאלָם (מוש בן-ארי, סאלם)

סוּפָה בְּלֵב יָם, הָאֳנִיָּה טְבָעָה מִזְּמַן, אִתָּהּ גַּם הַחֲלוֹם לְהַפְלִיג אִתְּךָ מִכָּאן. אֲבָל אִתְּךָ אֲנִי יוֹדַעַ/ת אֵיךְ לֶאֱהֹב אוֹתִי. אֲפִלּוּ שֶׁאֲנִי אֲנִי - אִתְּךָ אֲנִי פָּשׁוּט זוֹכֵר/ת תָּמִיד לִהְיוֹת כְּמוֹ שֶׁאֲנִי (עמיר בניון, סופה)

עוֹד מְעַט אֲנִי אֶהְיֶה גָּדוֹל יוֹתֵר מִדַּי, אָז אַבָּא עוֹד סִפּוּר אֶחָד
וְדַי (יהונתן גפן, אבא סיפור)

עַד מָתַי תֹּאכַל הַחֶרֶב, אֱלוֹהֵי הַמִּלְחָמוֹת. עַד מָתַי נִשְׁגֶּה
בַּחֲלוֹמוֹת. בּוֹאִי נִהְיֶה וְנִתֵּן לִהְיוֹת, בּוֹאִי נִחְיֶה וְנִתֵּן לִחְיוֹת
(יענקלה רוטבליט, אם)

עָצוּב לָמוּת בְּאֶמְצַע הַתַּמּוּז, דַּוְקָא כְּשֶׁהָאַפְרְסֵקִים בְּשֶׁפַע,
וְכָל הַפְּרִי דַּוְקָא צוֹחֵק בַּסָּל (נעמי שמר, אמצע התמוז)

עוֹד פּוֹרְחוֹת הָרְחֵק בָּעֵמֶק, שְׁלֵל חֲבַצָּלוֹת הַבָּר, אַךְ לַמְּרוֹת
הַכֹּל, הַכֹּל נִגְמַר (תרצה אתר, בלדה לאשה)

עוֹד אֶתְמַרְמֵר כְּרָחֵל הָאֵם. עוֹד אֶתְפַּלֵּל כְּחַנָּה בְּשִׁילֹה. עוֹד
אֲחַכֶּה לוֹ (רחל, עקרה)

עוֹד אֲנִי פּוֹסֵעַ לְחַפֵּשׂ אַחֲרֶיהָ, אַהֲבַת חַיַּי. וַאֲנִי יוֹדֵעַ, תַּמָּה
הָעוֹנָה, תַּמּוּ נְעוּרָי (יורם טהרלב, בפרדס ליד השוקת)

עוֹד נַחְזוֹר שׁוּב לְשַׂחֵק, לְהִתְפָּרֵק בְּחִיבּוּק. הַשְּׁנָיָה הֲכִי קָשָׁה
הִיא אַחֲרֵי הַנְּיתּוּק. וְשַׁעַר הַדְּמָעוֹת שֶׁלִּי נִפְתַּח שׁוּב לָרְוָחָה.
כִּי יֵשׁ עוּגָה, וְיֵשׁ נֵרוֹת, אֲבָל אֵין לִי כָּאן אוֹתָךְ (נועם חורב,
ניפגש בחלומות)

עֵינַי פְּקוּחוֹת מִבְּלִי לִרְאוֹת אֶת הַשָּׁמַיִם, מִבְּלִי לִרְאוֹת כָּחֹל
שֶׁל יָם, יָרֹק שֶׁל עֵץ. מִבְּלִי לִשְׁמֹעַ מַנְגִּינוֹת יָפוֹת כְּמוֹ פַּעַם,
מִבְּלִי לִרְאוֹת אֶת הַדְּבָרִים כְּמוֹ שֶׁהֵם (שלום חנוך, ילדים של החיים)

עוֹד הַשִּׁירִים שָׁרִים, אַךְ אֵיךְ יֻגַּד כָּל הַמַּכְאוֹב וְכָל הָאַהֲבָה
(דורית צמרת, החיטה צומחת שוב)

עוֹד מְעַט, עוֹד מְעַט, גֶּשֶׁם כָּבֵד עוֹמֵד לִפּוֹל (בוב דילן, תרגום: יהונתן גפן, גשם כבד עומד ליפול)

עוֹד יֵשׁ מִפְרָשׂ לָבָן בָּאֹפֶק מוּל עָנָן שָׁחֹר כָּבֵד, כָּל שֶׁנִּבַקֵּשׁ לוֹ יָהִי (נעמי שמר, לו יהי)

עוֹד נַחֲזוֹר לְהִיפָּגֵשׁ, לְהִסְתַּכֵּל שׁוּב בָּעֵינַיִם. יֵשׁ פִּקַּק תְּפִילוֹת כָּבֵד בַּנָּתִיב שֶׁל הַשָּׁמַיִם. אֲבָל הַחוּט הַדַּק בֵּינֵינוּ אַף פַּעַם לֹא נִקְרַע. עוֹד נִצְחַק שָׁם עַל הַכֹּל, לֹא תִּהְיֶה לָנוּ בְּרֵירָה (נועם חורב, ניפגש בחלומות)

עֲיָפִים וְלֵאִים בְּגַנְּנִים הַצְּלָלִים, וְהַכֹּל כֹּה דּוֹמֵם, נֶעֱתָקוּ הַמִּלִּים (שמשון חלפי, סתיו)

עוֹד לֹא שָׁתַלְתִּי דֶּשֶׁא, עוֹד לֹא הֵקַמְתִּי עִיר; עוֹד לֹא נָטַעְתִּי כֶּרֶם עַל כָּל גִּבְעוֹת הַגִּיר; עוֹד לֹא הַכֹּל עָשִׂיתִי מַמָּשׁ בְּמוֹ יָדַי; עוֹד לֹא הַכֹּל נִסִּיתִי, עוֹד לֹא אָהַבְתִּי דַּי (נעמי שמר, עוד לא אהבתי די)

עָמֹק, עָמֹק הָעֶצֶב בָּעֵינַיִם, עָמֹק, עָמֹק הַיַּיִן בַּמַּרְתֵּף. הַלַּיְלָה אֶת לִבִּי אֶקְרַע לִשְׁנַיִם: לְךָ וְלַגְּבִיעַ הַנּוֹטֵף (יעקב אורלנד, שלכת)

עָלְטָה סָבִיב. הַלְוַאי שָׁאַתָּה מַקְשִׁיב. אוּלַי, אוּלַי, אוּלַי, אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי (שלום חנוך, שיר ללא שם)

[וּ]**פַ**עֲמוֹן הֵחֵל, לְאַט, לִסְפֹּר אוֹתָנוּ, וְהַתִּקְוֹוֹת הָיוּ כְּמוֹ שִׁלְשֹׁם. עָזְבנוּ אֶת הַכֹּל, כְּלֹא שֶׁלָּנוּ, כְּחֶדֶר שֶׁעוֹבְים אוֹתוֹ

פִּתְאֹם (יהודה עמיחי, לאורך השדרה שאין בה איש)

פַּעַם הַחָמָה זָרְחָה גַּם לִי, וְעַתָּה נוֹתַרְתִּי בַּשַּׁלֶכֶת (אמיתי נאמן, סתיו בחלונות)

פָּגִישָׁה, חֲצִי פְּגִישָׁה, מַבָּט אֶחָד מָהִיר, קִטְעֵי נִיבִּים סְתוּמִים – זֶה דַי... וְשׁוּב הֵצִיף הַכֹּל, וְשׁוּב הַכֹּל הִסְעִיר, מִשְׁבַּר הָאֹשֶׁר וְהַדְּוָי (רחל, פגישה חצי פגישה)

פִּתְאֹם בִּלְעָדָיו... לָמָּה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד? לָמָּה לַעֲשׂוֹת לָהֶם חַיִּים קַלִּים? לָמָּה לֹא לָתֵת לַזְּעָקָה הַמִּתְדַּפֶּקֶת עַל שִׁנַּיִךְ לְהִשְׁתָּאֵג הַחוּצָה? (מאיר אריאל, פתאום בלעדיו)

פִּתְאוֹם בִּלְעָדָיו... לָקוּם, לְהִתְרַחֵץ, לְהִסְתָּרֵק, לְהִתְבַּשֵּׁם, בְּלִי עֵינָיו, בְּלִי קוֹלוֹ, בְּלִי יָדָיו, בְּלִי צְחוֹקוֹ - אֵיךְ אֶפְשָׁר? אֵיךְ אֶפְשָׁר? (מאיר אריאל, פתאום בלעדיו)

צָרִיךְ לִלְמֹד כָּעֵת שֶׁהָאִשָּׁה לֹא מְחַיֶּבֶת, שֶׁמַּה שֶּׁנִּתָּן אֵי-פַּעַם לֹא יִקָּחַ לְעוֹלָם. שֶׁיֵּשׁ לְכָל וֶה טַעַם, גַּם כְּשֶׁהַטַּעַם תָּם (נתן זך, כולנו זקוקים לחסד)

צְלִצוּלֵי פַּעֲמוֹנִים בְּתוֹךְ לִבִּי מְהַדְהֲדִים. עַל אֵם הַדֶּרֶךְ בִּי פּוֹגֵשׁ, לִבִּי הוֹמֶה וּמִתְרַגֵּשׁ, עוֹדֶנִּי כָּאן לְמַעֲנֵךְ. דְּמוּתֵךְ הוֹלֶכֶת וּמִתְרַחֶקֶת, כָּאן אֲנִי אֶל מוּל בֵּיתֵךְ (יאיר מדינה, צלצולי פעמונים)

צַר הָיָה כָּל כָּךְ, הָיִיתִי אָז מְכֻרָח, לִפְרֹשׂ כְּנָפַיִם וְלָעוּף. אֶל מָקוֹם שֶׁבּוֹ, אוּלַי כְּמוֹ הַר נְבוֹ, רוֹאִים רָחוֹק רוֹאִים שָׁקוּף (יענקלה רוטבליט, רואים רחוק רואים שקוף)

צַעַר לָךְ וְצַעַר לִי, עַל כָּךְ מְעִידוֹת הָעֵינַיִם (אברהם חלפי, צער לך)

צִפּוֹרִים עָפוֹת לְמָקוֹם בּוֹ חַם יוֹתֵר, רַק אֲנִי וְאַתְּ לָנֶצַח נִשְׁאָר (שי עמר ומאיר גולדברג, באושר ובעוני)

קָבְרוּ אוֹתִי בְּחֶלְקָה שֶׁל עָפָר, וּמַר לִי, מַר לִי בַּפֶּה, כְּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה, כְּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה (נתן זך, כי האדם עץ השדה)

קַח אֶת בִּנְךָ, אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, קַח אֶת יִצְחָק. וְהַעֲלֵהוּ לְעוֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר אוֹמַר אֵלֶיךָ. וּמִכָּל הֶהָרִים שֶׁבָּאָרֶץ הַזֹּאת תַּעֲלֶה צְעָקָה גְּדוֹלָה: הִנֵּה הָאֵשׁ וְהִנֵּה הָעֵצִים וְהִנֵּהוּ הַשֶּׂה לְעוֹלָה (נעמי שמר, עקדת יצחק)

קָצָר פֹּה כָּל כָּךְ הָאָבִיב. קָצָר וְחָטוּף וְשׁוֹבֵר אֶת הַלֵּב, לַחְשֹׁב שֶׁהוּא תֵּכֶף יִדְעַךְ. מַבָּטוֹ רַק נִפְקַח אַךְ הִתְחִיל לְלַבְלֵב, רַק נִתַּן לִי וְתֵכֶף נִלְקַח (דוד גרוסמן, קצר פה כל כך האביב)

קַח אֶת כָּל אֲשֶׁר תִּקַּח. יִשָּׂאֲרוּ אֶצְלִי עוֹד כַּמָּה גֶּחָלִים קְטַנּוֹת בְּאָח, וּקְצָת עָלִים קַלִּים בְּתוֹךְ הַסְּבָךְ, כַּמָּה מִלִּים טוֹבוֹת שֶׁלֹּא אֶשְׁכַּח, וְהַגַּלִּים שֶׁלִּי בַּחוֹל הָרַךְ (נתן יונתן, קח)

קֹדֶם זְמַנּוֹ מֵת הָאִישׁ הַזֶּה, וְשִׁירַת חַיָּיו בְּאֶמְצַע נִפְסְקָה (ח"נ ביאליק, אחרי מותי)

רַק אַהֲבָתִי נָתְנָה לִי צֵל בַּקִּיץ, וּבְסַעֲרַת הַחוֹל הַנּוֹרָאָה. רַק אַהֲבָתִי בָּנְתָה לִי עִיר וּבַיִת. הִיא חַיַּי, וְהִיא מוֹתִי מִדֵּי שָׁעָה
(נעמי שמר, אל בורות המים)

רָגַע מִתְנַחֵמֶת, וְהָרֹאשׁ מִסְתּוֹבֵב אָחוֹר. רֶגַע עוֹד חוֹלֶמֶת, עַל הַטּוֹב שֶׁאֶפְשָׁר לְזָכֹר (מאיר אריאל, הולכת ממך)

רַק אַתָּה יוֹדֵעַ: שׁוּם דָּבָר לֹא יָשׁוּב, שׁוּם דָּבָר, שׁוּם דָּבָר לֹא יָשׁוּב עוֹד לְמְקוֹמוֹ (יענקלה רוטבליט, יום רודף יום)

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הַמָּלֵא רַחֲמִים אֶל הַנַּעַר יָדְךָ אַל תִּשְׁלַח, אֶל הַנַּעַר יָדְךָ אַל תִּשְׁלַח (נעמי שמר, עקדת יצחק)

רַק אִתְּךָ מֵעַל רִחַפְתִּי בַּשָּׁמַיִם, פִּתְאוֹם נָפַלְתִּי לְבַד לָאֲדָמָה
(אהוד מנור, הייתי בגן עדן)

רַק תְּפִלָּה אֶשָּׁא, הוֹי אֵלַי, אֵלַי, שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ תַּעֲבוֹר עָלַי, וְתַרְאֶה לִי שׁוּב אֶת מִשְׁעוֹלַי. הוֹי אֵלַי, אֵלַי, רַק תְּפִלָּה אֶשָּׂא, שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ תַּעֲבוֹר עָלַי, וְתִקַּח אוֹתִי אֶל הַמַּסָּע (יורם טהרלב, שהשמש תעבור עלי)

רוּחוֹת קָרוֹת הַבַּיְתָה נִכְנָסוֹת, אֱמֶת מָרָה טוֹפַחַת עַל פָּנֵינוּ. וּבָאֲוִיר שְׁתִיקָה קָשָׁה מִנְּשׁוֹא, וַעֲרָפֶל בָּזָוִיוֹת עֵינֵינוּ. כָּל כָּךְ קָשֶׁה לִכְתֹּב דְּמָעוֹת, קָשֶׁה לָשֵׂאת אֶת הַדְּמָמָה. כָּל כָּךְ קָשֶׁה לָשִׁיר דְּמָעוֹת, וּמִי יִתְּנֵנוּ נָחָמָה (אילן גולדהירש, קשה לכתוב דמעות)

שָׂמֵשׂ, הָבִיאוּ שֶׁמֶשׁ, אִם שָׁמַי מְעָנָנִים (נעמי שמר, אור)

שַׂחֲקִי, שַׂחֲקִי עַל הַחֲלוֹמוֹת, זוּ אֲנִי הַחוֹלֵם שָׂח. שַׂחֲקִי כִּי בָאָדָם אַאֲמִין, כִּי עוֹדֶנִּי מַאֲמִין בָּךְ (שאול טשרניחובסקי, אני מאמין)

[וְ]שׁוּב הַדְּמָעוֹת עַל הָאִפּוּר, וְהַחִיּוּךְ שֶׁעוֹד תָּפוּר, נִפְרָם מִשִּׂפְתוֹתַיִךְ, נִפְרָד כְּבָר מֵעָלַיִךְ, וְסוֹף לַסִּפּוּר (יענקלה רוטבליט, סוף לסיפור)

שָׂתִינוּ כּוֹס עֳצָב וּבָכִינוּ כּוֹס צְחוֹק, שַׂרְנוּ בָּעֲשָׁב, הִתְקָרַבְנוּ רָחוֹק. רַק בְּסוֹף מַעְגָּל, שָׁם הַקּוּ מִתְחַבֵּר לוֹ, בְּסוֹף מַעְגָּל אַתְּ/ה שֶׁלִּי (יהונתן גפן, בסוף מעגל)

שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ נִמְלָט, שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ תָּמִים, כִּי אֵין בָּעִיר מִקְלָט וְאֵין בָּהּ רַחֲמִים (יענקלה רוטבליט, חוזה לך ברח)

שׁוּם דָּבָר לֹא יָשׁוּב, שׁוּם דָּבָר, שׁוּם דָּבָר לֹא יָשׁוּב עוֹד לְמָקוֹמוֹ (יענקלה רוטבליט, יום רודף יום)

שָׁמְרִי נַפְשֵׁךְ, כֹּחֵךְ שָׁמְרִי, שָׁמְרִי נַפְשֵׁךְ, שָׁמְרִי חַיַּיִךְ, בִּינָתֵךְ, שָׁמְרִי חַיַּיִךְ. מִקִּיר נוֹפֵל, מִגַּג נִדְלָק, מִצֵּל חָשֵׁךְ, מֵאֶבֶן קֶלַע, מִסַּכִּין, מִצִּפָּרְנַיִם (נתן אלתרמן, שיר משמר)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֱלוֹהַי עַכְשָׁו אֲנִי לְבַד, חַזֵּק אוֹתִי אֱלוֹהַי עֲשֵׂה שֶׁלֹּא אֶפְחָד. הַכְּאֵב גָּדוֹל וְאֵין לְאָן לִבְרֹחַ, עֲשֵׂה שֶׁיִּגָּמֵר כִּי לֹא נוֹתַר בִּי כֹּחַ (יוסי גיספן, כשהלב בוכה)

שַׂעַר הַדְּמָעוֹת שֶׁלִּי נִפְתַּח שׁוּב לָרְוָחָה. כִּי יֵשׁ עוּגָה, וְיֵשׁ נֵרוֹת, אֲבָל אֵין לִי כָּאן אוֹתְךָ (נועם חורב, ניפגש בחלומות)

שָׂם, בֶּעָפָר וּתְכֵלֶת, חֶלְקַת שָׁלוֹם יֶשְׁנָה. נוּמִי פֶּרַח, נוּמִי, נוּמִי יָלְדָה קְטַנָּה (צרויה להב, פרח)

תְּנוּ לִי לָשׁוּב אֶל אוֹתָהּ הַפִּנָּה הַנִּדַּחַת, אֵיפֹה אוֹתָם הַחַיִּים עִם שִׁמְחַת הַפַּשְׁטוּת. תְּנוּ לִי מִלִּים עֲזוּבוֹת, מַנְגִּינָה נִשְׁכַּחַת, לְהוֹצִיא מִבֵּין הַקוֹצִים קְרָעִים שֶׁל יַלְדוּת (יהושע סובול, השיר על הארץ)

תְּנוּ לִי לַחְזוֹר בַּדְּרָכִים הַחוֹלוֹת אַהֲבָה לַיֶּרַח, שׁוּב לַחְזוֹר לָלֶכֶת יָחֵף עַל שִׁבְרֵי זְכוּכִיוֹת (יהושע סובול, השיר על הארץ)

תַּגִּיד לִי אַתָּה, מַה עוֹשִׂים עִם חָבֵר שֶׁכְּמוֹתְךָ. מַה עוֹשִׂים עִם מוֹתְךָ, עִם זִכְרוֹן הֱיוֹתְךָ (עלי מוהר, יורם)

תְּגַדֵּל, אַל תִּתְעַרְבֵּב בַּקָּהָל; תַּשְׁקִיף מִן הַצַּד תִּתְנַדֵּד בָּעַרְסָל. אַתָּה לֹא רָצִיתָ לִהְיוֹת שָׁם בִּכְלָל. אָז מַה, אוֹתְךָ אַף אֶחָד לֹא שָׁאַל. אַתָּה נִשְׁאַרְתָּ גּוֹזָל שֶׁנָּפַל (יעקב גלעד, כשתגדל)

תַּגִּיד לִי אֵיךְ לַעֲצֹר אֶת הַדְּמָעוֹת, תַּגִּיד לִי אֵיפֹה יֵשׁ עוֹלָם אַחֵר לְחָיוֹת. כְּשֶׁאָנָשִׁים רָצִים אֶל תּוֹפֶת כְּמוֹ אֶל יָם, אֲנִי אָרוּץ אֶל תּוֹךְ הָאֵשׁ אִם יַחְזְרוּ מִשָּׁם (אילה אשרוב, לאורך הים)

תִּזְכְּרוּ שֶׁהִבְטַחְתֶּם לֹא לִבְכּוֹת, כִּי הַשָּׁמַיִם גְּדוֹלִים וְהַדְּמָעוֹת קְטַנּוֹת. תַּעֲצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם כָּל גֶּשֶׁם רִאשׁוֹן, וְתַחְשְׁבוּ עָלַי (מקס גת-מור, הקיץ האחרון)

תַּחַת שָׁמַיִם שְׁחֹרִים, עוֹמֵד מְקֻפָּל מִכְאֵב. חוֹזֵר לְחַפֵּשׂ שׁוּב אוֹתָךְ בְּתוֹךְ הַחֲשֵׁכָה. לִרְאוֹת אִם אַתְּ עֲדַיִן בּוֹכָה. וְאַתְּ אֵינֵךְ (חנה גולדברג, נאחז באויר)

תֵּן לִי זְמַן, הוֹשֵׁט לִי יָד, עַד נִגָּלֶה בְּיַחַד אֶת הָאָרֶץ. אֲנִי יוֹדַעַת עוֹד רַבָּה הַדֶּרֶךְ, אַךְ שָׂרָשֶׁיךָ כְּבָר בְּתוֹךְ תּוֹכִי (יורם טהרלב, אתה לי ארץ)

תְּנִי לִי יָד, מְחַבֶּקֶת וְטוֹבָה, תְּנִי לִי יָד מְחַזֶּקֶת וּשְׁלֵוָה, תְּנִי לִי יָד וְחַכִּי לִי אֲהוּבָה, כְּשֶׁאֲנִי כָּאן לְבַד - תְּנִי לִי יָד (שמרית אור, תני לי יד)

תְּנִי לִי יָד, אֵין לִי מִלְּבַדֵּךְ עוֹד בַּיִת, אֵין לִי מִלְּבַדֵּךְ עוֹד אַף אֶחָד, תְּנִי לִי יָד (עלי מוהר, תן לי יד)

תֵּן לִי יָד, כְּדֵי שֶׁלֹּא אֶפְחַד בַּדֶּרֶךְ, כְּדֵי שֶׁלֹּא אֶהְיֶה יוֹתֵר לְבַד, תֵּן לִי יָד (עלי מוהר, תן לי יד)

תְּנֵנִי לָלֶכֶת, הוֹ תְּנֵנִי לָלֶכֶת, לִכְרֹעַ עַל חוֹף הַסְּלִיחָה (לאה גולדברג, סליחות)

ברצוננו להודות מעומק ליבנו לכל הכותבות והכותבים שנענו בחום לפנייתנו לצטט משיריהם. עשינו מאמצים מרובים על מנת לאתר את בעלי הזכויות, ולתת קרדיט הולם לכל אחת ואחד מהם. לא הצלחנו לאתר ולהגיע אל כולם, ונשמח להוסיף קרדיט ליוצרים בכל שיגיעו לידיעתנו.
הציטוטים משיריהם של: קובי אוז, שמרית אור, מאיר אריאל, ירדן בר-כוכבא, חיים חפר, דני רובס, יוני רועה, הם באדיבות: ענגה בע"מ, מוציאים לאור.

"אותיות לנשמה" יוצא לאור על-ידי המדרשה באורנים - החלוץ והתנועה הקיבוצית
בתמיכת: קרן חבצלת, קרן האני, קרן אביב.

